

“इमदन्तविकीर्णयश्चिन्धन्गन्धः” ।)

उत्तरपदे श्रेष्ठवाचकः । इत्यमरः ॥

इमकणा, स्त्री, (इमो हस्तीव कणा ।) गजपिप्पली ।
इति रत्नमाला ॥ (“कर्पूरं जातिकोषं सजल-
मिभकणा तेजपत्रं लवङ्गम्” । इति वैद्यकरसे-
न्द्रसारसंग्रहः ।)

इमदन्ता, स्त्री (इमस्य दन्त इव । इमदन्त + टाप् ।)
नागदन्तोदत्तः । इति रत्नमाला ॥ (नागदन्ती-
शब्दे ऽस्या गुणादयो ज्ञेयाः ।)

इमनिमीलिका, स्त्री, (इमस्य हस्तिन इव निमी-
लिका) वैदग्ध्यो । भङ्गः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

इमपालकाः, पुं, (इमानां पालकाः ।) हस्तिपकाः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ माऊत् इति भाषा ।

इममाचलः, पुं, (इममाचलयति । इम + आच् +
चल + णिच् + बाङ्गनाक्त् ख ।) सिंहः । इति
भूरिप्रयोगः ॥

इमबा, स्त्री, (इम + बा + क + टाप्) खर्णक्षीरीदत्तः ।
इति रत्नमाला ॥

इमास्थः, पुं, (इमस्य आस्था यस्मिन् ।) नागकेसर-
दत्तः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

इमोषणा, स्त्री, इमकणा । गजपिप्पली । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (गजपिप्पलीशब्देऽस्या विवरणम् ज्ञेयम् ।)

इभ्यः, त्रि, (इभमर्हतीति दण्डादिवात् यत् ।) धन-
वान् । इत्यमरः ॥ (पुं, राजा । हस्तिपकः ।) (यथा
कान्दग्योपनिषदि । १।१०। “उषस्तिहं चाक्रायण
इभ्यामे प्रदायक उवाच । सहेभ्यम् कुल्ला-
बायखादन्तं विभिन्दे” ।)

इभ्या, स्त्री, हस्तिनी । शल्लकी । इति मेदिनी ॥

इयं, स्त्री, इदम् शब्दस्य स्त्रीलिङ्गे प्रथमायां रूपं ।
यङ् स्त्री इति भाषा । इति व्याकरणम् ॥

इयत्, त्रि, (इदम् परिमाणमस्य । इदम् + वतुप्
वस्य यः ।) कियत्वेत्यावोधकम् । इति व्याकरणम् ॥
एतो इति भाषा । (यथा, रघुवंशे । १३।६०।

“इयन्ति वर्षाणि तया सहोय-
मभ्यस्यतीव व्रतमासिधारम्” ।)

इयता, स्त्री, (इयत् + तल् ।) इयतो भावः । सीमा ।
परिमाणम् । सङ्ख्या । इत्यादि ॥

(“अमेण तदश्रया वा न गुणानामियत्तया” ।)

इति रघुवंशे । १०। ३२ ।)

इरयं, त्रि, ईरणं । शून्यं । ऊषरभूमिः । इत्यमर-
टीकायां रामानाथः ॥

इरम्मदः, पुं, (इरया उदकेन माद्यति दीप्यते अवि-
न्धत्वात् इति उग्रम्यशेरम्मदेत्यादिना खण्डप्रत्ययो
सुमागमश्च निपातितः ।) वस्त्राग्निः । तत्पर्यायः ।
मेघव्योतिः २ । इत्यमरः ॥ मेघाग्निः ३ । इति
जटाधरः ॥ अन्योन्यसङ्घट्टनेन मेघाग्निः स्रव्ययज्यो-
तिर्हृत्वादौ पतति सः । मेघेन्युपलक्ष्यं वात-
जागिरपि । इति भरतः ॥

इरा, स्त्री, (ईं कासं राति ददाति इति । इ + रा
+ क । यथा एतीति इ + रन् + टाप् निपातनात्
गुणाभावः ।) भूमिः । वाक्यम् । मद्यम् । जलम् ।
इत्यमरः ॥ (यथा, आश्वलायनब्रह्मसूत्रे । २।६।

“इरां वहन्तो दृतमुत्तमाणा

मित्रेण साकं सह संविशन्तु” ।)

सरस्वती । इति शब्दरत्नावली ॥ (अन्नम् ।)

कश्यपपत्नीविशेषः ।

यथा, गारुडे ईं अध्यायः ॥

“धर्मेपत्न्याः समाख्यातः कश्यपस्य वदाम्यहम् ।
अदितिर्दितिर्दत्तः काला अमायुः सिंहिका मुनिः ।
कद्रुः प्राधा इरा क्रोधा विनता सुरभिः खशा” ।
तस्याः हृदिर्वधा ।

“इरा दत्तनाता वल्ली दण्डजातिश्च सर्वशः ।

खशा च यत्तरक्षांसि मुनिरप्सरस्तथा” ।

(दैत्यविशेषः । यथा, हरिवंशे । ३। ५२ ।

“मरीचिमेषवांचैव इरा शङ्खशिरा रुक्” ।)

इराचरं, स्त्री, (इरायां चरतीति । इरा + चर् +
ट ।) करका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ हृदि-
शील इति भाषा । जलचरे भूचरे च चि ॥

इराजः, पुं, (इरया मद्येन जायते इति । इरा + जन्
+ ड ।) कन्दर्पः । इति हलायुधः ॥

इरावती, स्त्री, (इरा विद्यतेऽस्या इति । इरा +
वतुप् ।) वटपत्नीदत्तः । पाषाणभेदीविशेषः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (नदीभेदः । यथा, मङ्गभारते ।

“विपासा च शतद्रव्यं चन्द्रभागा सरस्वती ।

इरावती वितस्ता च सिन्धुर्देवनदी तथा” ॥

इरियं, स्त्री, (ऋच्छतीति । ऋ गतिप्राप्तयोः,
किदिच्छेति इणन् ।) शून्यम् । ऊषरभूमिः । इत्य-
मरः ॥ (यथा, मनुः । ३। १४२ ।)

“यथेरिये वीजमुष्ठा न वस्त्रा लभते फलम्” ।)

इरिमेदः, पुं, (इरियो हस्तिनो मेद इव मेदो यस्य ।)
अरिमेदः । विट्खदिरः । इति शब्दरत्नावली
राजनिर्घण्टश्च ॥

(“इरिमेदो विट्खदिरः कालस्कन्धो ऽरिमेदकः” ।

इति पर्यायः । अस्य गुणा यथा भावप्रकाशे ।

“अरिमेदः कषायोष्णो मुखदन्तगदाखजित् ।

हन्ति कण्डूविषक्षेपकमिक्तुलविषव्रणान्” ॥)

इरिवेष्टिका, स्त्री, मत्तकोद्भवव्रणजन्यपीडाविशेषः ।
तस्य लक्षणम् ।

“पिड्कासुप्तमाङ्गुल्यां दत्तासुरराजज्वराम् ।

सर्वात्मिकां सर्वलिङ्गां जानीयादिरिवेष्टिकाम्” ॥

इति निदानम् ॥ चिकित्सा यथा ।

“पैतिकस्य विसर्पस्य या चिकित्सा प्रकीर्तिता ।

तथैव भिषगेताश्च चिकित्सेदिरिवेष्टिकाम्” ॥

इति भावप्रकाशः ॥ (यथा च वाभटः ।

“त्रिलिङ्गा पिटिका दत्ता जङ्घमिरिवेष्टिका” ।

“इरिवेष्टिकां गन्धनामां जयेत्पित्तविसर्पवत्” ।

इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे ।)

इरेशः, पुं, (इरायाः ईशः ।) विष्णुः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ राजा । वागीशः । वरुणः ॥

इर्वावः, पुं, स्त्री, (उर्वं + आव ।) एषोदरादित्वात्
साधुः ।) कर्कटो । इत्यमरः ॥ कौकुड इति
भाषा । अस्य गुणाः स्वादुत्वम् । गुणत्वं । अजीर्ण-
कारित्वम् । शीतलत्वञ्च । तत्पक्षपाण्युगाः । दाह-
हृदिदण्डाक्तान्तिनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥

(कर्कटीशब्देऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः ।)

इर्वाव्युक्तिका, स्त्री, (इर्वावः युक्तिर्नैव स्वयं स्तो-
टनात् ।) इर्वावविशेषः । इति हारावली ॥
फुटी इति भाषा ।

इर्वावुः, पुं, (इर्वं + आव ।) रणथोरेक्यात् ।) इर्वावः ।
इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

इण, श्र श्रये, गतौ । क्षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-परं-सकं-श्रयने, अकं-क्षेपे ।) श्र इणति ।
श्रयः श्रयणं । इति दुर्गादासः ॥

इण, क क्षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (शुरां-उभं-
सकं-क्षेपे ।) ऋसादिः । क एणयति । इति दुर्गा-
दासः ॥

इणविला, स्त्री, कुवेरमाता । सा च विश्रवःपत्नी ।
इति पुराणम् ॥

इणा, स्त्री, (इणति विष्णुवरात् पुंस्त्वं प्राप्नोति इति ।
इण + क + टाप् ।) वैवस्वतमनुकन्या । सा च
विष्णुवरात् पुंस्त्वं प्राप्य सद्युन्ननाम्ना ख्याता । पश्चात्
शङ्करश्चमनुमारवर्णं प्रविश्य पुनः स्त्रीत्वं गता ।
तुधस्तां भार्यात्वेन स्त्रीकृत्य पुनरवसं जनयामास ।
ततस्तस्याः पुरोहितो वशिष्ठः शङ्करमाराध्य तस्यै
मांसं स्त्रीत्वं मांसं पुंस्त्वं दत्तवान् इति श्रीभाग-
वतं ॥ कर्दमप्रजापतिपुत्र इणः कार्तिकेयजन्मदेशं
प्रविश्य स्त्री भूत्वा इलानाम्ना ख्यातः ततः पार्वती-
माराध्य मांसं स्त्रीत्वं मांसं पुंस्त्वच्च प्राप्तवान् ।
इति रामायणं ॥ एधिवी । गौः । वाक्चं । इति
मेदिनी ॥

इणादृतं, स्त्री, (इरया आदृतं ।) जम्बुद्वीपस्य नव-
वर्षान्तर्गतवर्षविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
तच्च सुमेरुपर्वतं संवेष्ट्यास्ते । तस्य सीमा उत्तरे
नीलपर्वतः । दक्षिणे निषधः । पश्चिमे माल्य-
वान् । पूर्वे गन्धमादनपर्वतः । इति श्रीभागवतम् ॥
अग्नीध्रस्य खनामख्यातः पुत्रः स तु पितुः
सकाशात् इणादृतं नाम वर्षमलभत । यदुक्तं
विष्णुपुराणे । २। १। १६, १७, १८ ।

“जम्बुद्वीपेऽस्यो यस्तु अग्नीध्रो मुनिसत्तम ! ।

तस्य पुत्रा बभूवुस्ते प्रजापतिरसमा नव ॥

नाभिः किम्बुद्वयश्चैव हरिवर्ष इणादृतः ।

रन्यो हिरण्यान् षष्ठश्च कुरुर्भद्राश्च एव च ॥

केतुमालस्तथैवान्यः साधुचैवो नृपोऽभवत्” ॥)

इणिका, स्त्री, (इणा एव । इणा + साधु कन् +
टाप् ।) एधिवी । इति शब्दरत्नावली ॥

इणी, स्त्री, (इण गतौ क्षेपणे च इति, छदिकारा-
दिति वा डीष् ।) ईणी । करपालिका । इत्य-
मरटीकायां रायमुकुटः ॥ हातकुरि इति भाषा ।

इणीशः, पुं, (इणन्ति अस्मि दृतं गच्छन्ति इति इणा
दृतगामिनो मत्स्याः । इण + क । तेषां ईशः ।)
खनामख्यातमत्स्यविशेषः । इति शब्दरत्नावली ॥

(“इलीशो जितपोयुषो वाचा वाचामगोचरा ।
रोहितो नो हितः प्रोक्तो मङ्गुरो मङ्गुरोऽपि यः” ॥
इत्युद्भटः ।

“इलीशो मधुरः खिण्यः पित्तक्षेपामिनाम्बुवत्” ॥
इति वैद्यकद्रव्यगुणः ॥)